

השבת של

רבי נחמן מברסלב

ראש השנה

עלון שי"ה

טוב להגיד ולשיר **נְחֵם נְחֵם נְחֵם מְאוֹמֵן** לזכות לכל הישועות

שופר של ראש השנה ...

[מספר אוצר היראה - ראש השנה, קצ"ב]

גדול מעלת יקרת הכיסופין וההשתוקקות לדבר שבקדושה, כי ההבלים שמוציא מפיו בשעה שמדבר הכיסופין דקדושה לפני השם יתברך, מההבלים אלו נעשין נפשות קדושות ממש, והולכין ומתגלגלין בתוך האוויר, עד שלפעמים מתגלגלין ובאין אצל אדם רשע, ונופלין לו על ידי זה הרהורי תשובה, ויוכל על ידי זה לחזור למוטב, שזה בחינת **יש הבל אשר נעשה על הארץ אשר יש רשעים שמגיע אליהם כמעשה הצדיקים** וכו'.

וזה בחינת שופר של ראש השנה, כי ההבלים של השופר הם בחינת הבלים דקדושה, שהם בחינת נפשות קדושות, שעל ידי זה חוזרין הרשעים בתשובה, כנ"ל, שזה צריכין ביותר בראש השנה, שהוא יום ראשון לעשרת ימי תשובה.

וכל זה מקבלין מהצדיקי אמת שאנו נוסעין אליהם ומקשרין עצמנו להם בראש השנה, שמחמת שהם שומרי הברית בשלמות, על כן זכו לאהבה וכיסופין דקדושה הנ"ל, עד שהם בחינת בעלי נפש, שמהם נמשכין כל הנפשות וההבלים דקדושה, שעל ידי זה יכולין להחזיר גם כל הרשעים בתשובה.

וזה בחינת שופר של אייל, לזכר אילו של יצחק, כי עיקר זכות עקדת יצחק הוא רק בחינת רצון וכיסופין דקדושה, כי הוא באמת לא נשחט ולא עשו לו מאומה, רק על ידי שנתרצה ברצון שלם להיות נעקד ונשחט על קדושת שמו יתברך, על ידי זה נחשב כאילו נשחט ונקרב על גבי המזבח. ומשם נמשך קדושת הרצון והכיסופין דקדושה לכל נפשות ישראל, עד אשר כל אחד מישראל בפנימיות נפשו רצונו חזק מאד להשם יתברך, עד שמרוצה למסור נפשו ממש בשבילו יתברך.

ופנימיות הרצונו דקדושה הנ"ל, שהם בחינת הבלים דקדושה המושרשים בנו מיצחק אבינו, עליו השלום, אנו מכניסין אותם לתוך השופר, ועל ידי שמוציאין אותם לחוץ על ידי השופר הקדוש, על ידי זה חוזרין כולם בתשובה, כי אלו ההבלים דקדושה הם בחינת נפשות קדושות, שיש להם כח לילך ולהתגלגל ולהחזיר כל העולם בתשובה, שזה צריכין ביותר בראש השנה כנ"ל.

וזה בחינת תשרי"ת: תקיעה ראשונה היא בחינת ההתקשרות לצדיקים אמתיים, שמהם מקבלין הנפשות וההבלים דקדושה הנ"ל; שברים הוא בחינת לב

נשבר; תרועה היא מלשון אהבה ורצון, בחינת **ותרועת מלך בו**. נמצא ששברים תרועה מרמזים על הרצונו והכיסופין דקדושה, שנכסף להשם יתברך בלב נשבר מאד ובאהבה גדולה ורצון חזק. תקיעה אחרונה מרמזת כדי לקשר אלינו גם כל העולם, שכולם יקבלו אלו ההבלים והנפשות דקדושה, כדי שכולם ישובו להשם יתברך על ידי זה ויקבלו עול מלכותו עליהם, בבחינת **כל העמים תקעו כף וכו'**.

סיפור

[מספר שיחות הר"ן - אות קנ"ד]

כשהיה (רבינו הקדוש) באומן, שמע בביתו קול של הצועקים על הבית עלמין, על קברי אבותם, שדרכם לצעוק ולהתפלל שם בקול מר כנהוג.

ראש השנה אצל

ראש בני ישראל

ופעם אחת, שמע אשה אחת שהייתה צועקת שם על קבר אביה: **אבי, אבי**, בקול מר מאד. ובתו (של רבינו הקדוש) תחיה היתה עומדת אצלו אז; ענה ואמר לה: **האשה הזאת צועקת בכוונה היטב אבי אבי, אבל אביה אינו בכאן כלל**.

ואמר אז שטוב כשבאים על קברי אבות לומר להמתים השוכנים סביב סביב לקבר אביהם ואמם וכיוצא שבאים אליו, לבקש מהם שיודיעו לו שבא בנם או בתם אליו, כי בודאי לא כל המתים נסתלקים ממקום קבורתם למקום שנטרדים, כי הרבה שרויים על קברם. על כן טוב להודיעם, כדי שהם יודיעו לאביהם וכו'.

ואמר אז: **אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשש על זה, שמא אינו שם, כי מיתת הצדיק הוא רק כמו מי שיוצא מחדר לחדר אחר, והמשיל אז לבתו על עצמו, כמו שאני עתה בחדר זה ואחר כך אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר הדלת אחרי, אם אתה תבוא אצל הדלת ותצעק: אבי אבי וכו', לא אשמע דבריך!?**

כדברים האלה נשמע מפיו הקדוש כמה פעמים שרמו לכל אחד ואחד כמה גדולה המעלה של מי שיזכה לבוא על קברו הקדוש והנורא, **כי בודאי ישמע דבריו ויעזור ויושיע לו בכל מה דאפשר**.

וכבר נרשמו איזה שיחות לעיל, כי כן היה דרכו בקודש לשיח ולדבר בחכמתו הנפלאה, ובשעת השיחה לא הבינו כוונתו, ואחר כך הבינו למפרע כוונתו הקדושה, בפרט בענין זה לבוא על קברו שדיבר הרבה מזה, בפרוש וברמז, כמה פעמים וכבר מבואר מה שיחד שני עדים וכנוזכר לעיל.

חיי מוהר"ן

[מספר חיי מוהר"ן - מעלת המתקרבים אליו, של"ה]

פעם אחת, דבר רבינו זכרונו לברכה עם אנשי שלומנו, ואמר להם: הלא כל הנחת רוח והתענוג שלי הוא רק כשאני רואה איזה דברי יהדות ועבודת ה' באחד מאנשי, הלא הפקרתי את עצמי ואשתי ובני היקרים, ורק בשביל זה. האם לא הייתי יכול להיות מפורסם ומנהיג שקורין (גוטער יוד) כמו כל המנהיגים שנוסעים החסידים אליהם ואינם יודעים על מה נוסעים, וחוזרים ושבים ובאים ואינם יודעים מה באים. אבל אני לא רציתי בכל זה, רק לקחתי עצמי לעסוק בזה להחזיר אתכם למוטב. הלא כשאני רואה איזה עבודת ה' בעניי שבעניי שהולך בכובע קרוע ומלבושים קרועים ומנעלים קרועים הוא יקר אצלי וכו' בקשתי מאד מכם: **היו אנשים כשרים כי זה כל ישעי וכל חפצי!**

צדיק

[מספר אוצר היראה - צדיק - קל"ב]

עיקר החכמה היא אמת. והעיקר להשיג ולהבין האמת שהיה נסתר ממנו, שיזכה להבינו עתה, על ידי חוזק אמונתו. ובשביל זה צריכין לטרוח ולהתייגע הרבה, לחפש ולבקש רבי אמת להתקרב אליו. כי עיקר התכלית הנצחי - שהוא השגת האמת - אי אפשר כי אם על ידי רבי אמת. כי זה עיקר מעלת הרב, שמאיר בו אמתת התורה ומעמידו על האמת.

כי גם בחכמת התורה הקדושה, זה שאינו יכול להעמידו על האמת אינו רב ואין להתקרב אליו, ואפלו זה הרב שאומר דברי אמת אבל הם דברים פשוטים אין זה רב. כי עיקר הרב, כשמגלה לו ומאיר בו דברי אמת שלא היה יכול להבינם

בתחילה, עיין פנים. ועל כן עיקר שלימות הרב הוא כשיכול להאיר בתלמידים יראת שמים באמת, שזה עיקר תכלית התורה, כמאמר רבותינו ז"ל.

ועל כן סידר רבי סדר שלשלת הקבלה בתחלת מסכת אבות, שמדברת רק ממוסר ויראת שמים, ושם דייקא התחיל וסידר כל השתלשלות קבלת התורה, שהוא **משה קבל וכו' ומסרה ליהושע** וכו', להורות ולהודיע שעיקר קבלת התורה, רב מפי רב, עד משה רבנו עליו השלום, הכל הוא בשביל היראה, שנזכה ליראה מלפניו יתברך ולקיים מצוותיו, כי **לא המדרש עיקר אלא המעשה**.

וזה הלימוד של יראת שמים וקיום התורה עמוק מאד מאד, וצריכין לזה רבי גדול מאד, ואי אפשר לקבלו כי אם על ידי גייעה גדולה ושימוש תלמידי חכמים הרבה, כמאמר רבותינו ז"ל: **גדולה שמושה יותר מלמודה**. כי לבעל בחירה קשה מאד לעזור, ועל כן כל הצדיקים הקדושים שהאירו לנו כל הדינים וכל ההלכות שבתורה, אבל כשבאו להזהיר ולהוכיח על קיום התורה היו מצטערים הרבה, והיו קובלים וצועקים בכמה מיני לשונות; מחמת שידעו שזה קשה מאד להכניס בעולם, מחמת הבלי עולם הזה ותאוותיו וטרדותיו, ובשביל זה מתארך הגלות כל כך. ועל כן עיקר הגאולה תלויה בהתקרבות לצדיקים אמתיים, שיכולים להכניס קיום התורה בעולם.

עצות

(מספר עצות המבוארות - ראש השנה, י"ד)

ראש השנה צריך להתחזק מאד, להתפלל בכח רב ובהתעוררות רבה. וכל אדם צריך לקשר תפילתו לצדיק האמת, שהוא בעל כח, שיכול להתפלל תפילה בבחינת דין, כפי שצריך להתפלל בראש השנה. ועל ידי התפילה בבחינת דין, זוכה צדיק האמת להוציא מן הסטרא אחרא את כל החיות שבלעה מקדושת ישראל. כי עקב תפילת צדיק האמת, שהוא בעל כח גדול, מוכרחת הסטרא אחרא להשיב את כל התפילות, הרחמנות והדעת שבלעה מישראל, כמבואר בלקוטי מוהר"ן חלק שני סימן ח' בתורה **תקעו תוכחה**.

ועל ידי זה מתגיירים גרים, ואזי מתגדל כבוד השם יתברך, ועל ידי זה זוכים לנבואה ולאמונה אמתיית, מתבטלות האמונות הכוזבות, וזוכים להאמין בחידוש העולם. הן בעבר, היינו שזוכים להאמין באמת בהשם יתברך, שהוא ברא את העולם מאיין ליש ומנהיג את העולם בכלל, והן בפרט להאמין בהשגחתו הפרטית, המכוסה בדרך הטבע מחמת הנסיון והבחירה, כמבואר בכל ספרי אמת ובפרט בלקוטי הלכות, שעיקר נסיון אמונת השגחה הוא בגלל שההשגחה מכוסה בדרך הטבע. הן בפרנסה, הן ברפואה וכן בשאר העניינים המוכרחים לקיום האדם. גם על ידי התקונים

הנוזכרים למעלה, זוכים להאמין שהשם יתברך יחדש את העולם לגמרי, וינהיג את העולם בגלוי, בהשגחה פרטית, בלי שום דרך הטבע.

ועל ידי זה זוכים לקול השיר והניגון שיושר לעתיד, שזה עיקר תענוג עולם הבא. כך מבואר הכל בלקוטי מוהר"ן חלק שני בתורה **תקעו תוכחה**.

תפילה

(מספר לקוטי תפילות ב', תפילה ח')

... ותזכנו לקבל ראש השנה בקדושה ובטהרה גדולה ובשלמות גדול. ונזכה בימי ראש השנה הקדושים להמשיך עלינו קדושת התפלה בבחינת דין של הבעל כח האמתי, עם כל הקדושות והתקונים הנעשין על ידי זה, עד שנזכה לתקון הברית בשלמות ולתקון הדעת, לתקן כל השלושה מוחין שבראשנו, שיהיו שלושה מחיצות פרוסות בפני תאוות ניאוף, להגן בפנינו על ידי הדעת והשכל האמת, שלא תהיה לתאוה הזאת שום שליטה ואחיזה בנו כלל מעתה ועד עולם, רק נזכה כולנו, אני וכל עמך ישראל, להיות קדושים וטהורים באמת ולפרוש מתאוה הזאת לגמרי.

ונזכה לתפלה בשלמות, ותהיה תפלתנו תמיד רחמים ותחנונים לפני המקום ברוך הוא, ותשפיע עלינו רחמים, שיהיה לנו רחמנות אמתי, על עניים הגונים ועל כל מי שצריכין לרחם עליו, כרצונך הטוב. ותעזרנו שנזכה לעשות בעלי תשובה וגרים הרבה בעולם, כרצונך הטוב. ותזכנו ליראה שלמה באמת תמיד, ובפרט בימי ראש השנה הקדושים, שהם ימי יראה.

תרחם עלינו ותמשיך עלינו יראה ופחד ואימה דקדושה גדולה ועצומה, ובפרט בעת שמיעת קול שופר תזכנו שיבא בלבנו יראה גדולה, ותשפיע פחדך ואימתך ויראתך עלינו ועל כל ישראל ועל כל באי עולם, **וייראוך כל המעשים וישתחוו לפניך כל הברואים ויעשו כולם אגודה אחת לעשות רצונך בלבב שלם**. אבינו מלכנו, זכנו ברחמך לקבל ולהמשיך עלינו קדושת ראש השנה בתכלית השלמות, בשמחה ובחזרה ובבכיה גדולה מתוך שמחה ובקדושת המחשבה ביותר, ביראה גדולה. ונזכה לקיים מצוות שמיעת קול שופר בקדושה גדולה בשלמות כראוי עם כל פרטיה ודקדוקיה וכוונותיה ותר"י מצוות התלויות בה, ובאימה וביראה גדולה, כמו שכתוב: **אם יתקע שופר בעיר ועם לא יחרדו!!** ונאמר: **אשרי העם יודעי תרועה, ה' באור פניך יהלכון. בשמך יגילון כל היום ובצדקתך ירומו. כי תפארת עוזמו אתה וברצונך תרום קרננו. כי לה' מגנונו ולקדוש ישראל מלכנו**. ונאמר: **בחצוצרות וקול שופר הריעו לפני המלך ה'.** ונאמר: **תקעו בחודש שופר בכסא ליום חגנו. כי חוק לישראל הוא משפט לאלקי יעקב.**

ונזכה לסדר לפניך מלכויות וזכרונות ושופרות בכוונה גדולה ובשלמות גדול, עד שנזכה לרצות אותך, שתביא לנו את משיח צדקנו חיש קל מהרה, ויקיים מקרא שכתוב: **והריחו ביראת ה'.** ותמרה ותחיש לגאלנו ותבנה לנו את בית קדשנו ותפארתנו, ונשוב בגילה ורינה לארצנו, ושם נעבדך ביראה **כימי עולם וכשנים קדמוניות. השיבנו ה' אליך ונשובה חדש ימינו כקדם. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגואלי, אמן ואמן.**

ארץ ישראל

(מספר אוצר היראה - ארץ ישראל - מ"ו)

כלל ארץ ישראל, הוא בחינת מעוט המחזיק את המרובה, ועל כן נקראת: **ארץ צבי**, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, וכן לעתיד תחזיק ארץ ישראל את כל ישראל ברווח, הכל מחמת בחינה זאת, כי בכל מקום שיש קדושה, הוא בחינת מעוט מחזיק את המרובה, וכל שהקדושה גבוה יותר, שם הבחינת מעוט מחזיק את המרובה בחידוש נפלא יותר, שזה בחינת קדושת ירושלים, **שלא אמר אדם לחברו צר לי המקום וכו'.**

ובבית המקדש שקדושתו גבוה עוד יותר, על כן עומדים צפופים ומשתחוים רווחים, וכל הסמוך להארון והלוחות ביותר, הוא ביותר בבחינת מעוט מחזיק את המרובה, ועל כן צמצם את כולם בין שני בדי ארון, כמו שאמרו רבותינו ז"ל, עד שעל מקום הארון בעצמו אמרו שאינו מן המידה כלל, שזה בחינת למעלה מן המקום לגמרי, כי מקום הארון ששם התורה נכלל בעץ החיים שהוא למעלה מן המקום, עיין פנים (הלכות ספר תורה ג', אות ו').

מכתב

(מספר אג"י הנחל ב' - מכתב רכ"ז)

● האוחז בכל כוחו בהצדיק האמת. ה' יחזק לבך ברצון חזק וכיסופים גדולים, לכסוף שיהיה לך חלק גדול בעסק זכות הרבים לדורות... האוחז בכל כוחו בהצדיק, שעוסק עדיין עמנו לתקנינו לנצח, מי יתן שנזכה לעסוק כל ימינו בדבריו הקדושים, ללמוד על מנת לקיים דבריו הקדושים ועצותיו העמוקות מאד מאד, התמימות מאד, המסוגלים לכל אדם שבעולם, בכל דרגא, בעליה ובירידה.

● כל ימינו פורחים והולכים כצל עובר וכענן כלה וכו', גם במקומות המטונפים יכולים לחפש ולבקש ה' יתברך, עד שיהפוך הירדה לתכלית העליה.

אומן:

ראש השנה:

אצל הראש בני ישראל: